

Chuyện Giữa Hai Con Mắt

Quan Dương

Truyện được hư cấu dựa theo sự gợi ý từ " mắt phải mắt trái " của Lúa9 (nhà văn nữ Võ Thị Trúc Giang). Có điều khác biệt về nội dung câu chuyện đó là trong Mắt phải mắt trái của Lúa9 là hai chị em, còn mắt phải mắt trái trong câu chuyện này là hai anh em. QD

Một hôm mắt trái thấy mắt phải mặt mày ủ dột bèn hỏi:

- Sao cái mặt chủ ụ giống như mặt sỗ gạo ?

Mắt phải trả lời cộc lốc :

- Đang thất tình

À thì ra chuyện lớn. Chuyện thất tình thì phải kinh thiên động địa gấp trăm lần chuyện mặt sỗ gạo. Mắt trái cảm thấy mình phải có nghĩa vụ chia sẻ, đồng thời ngăn chặn với người anh em mình cái điều kinh thiên đó. Dù sao hai đứa cũng đồng hội lại ngồi chung trên một con thuyền.

Mắt trái:

- Lại Bắc kỳ chứ gì ?

- Ừ sao biết

- Đường tình duyên của nhà mi bị sao bắc kỳ chiếu mạng ta còn lạ gì. Trăm lần mi thất tình như một, đều do từ bắc kỳ mà ra. Là anh em, ta đã dặn dò nhà mi nhiều lần là khi đụng độ với con gái bắc kỳ thì đừng bao giờ phơi hết cả ruột gan ra cho họ thấy. Họ mà túm được hồn phách ta rồi thì họ sẽ buông không thèm giữ lại đâu.

- Vậy là sao ?

- Là đừng bao giờ giao hồn cho họ nắm. Dù có thể chết sống vì họ nhưng điều tối kỵ là đừng hé mòi ra cho họ thấy là mình sẵn sàng hy sinh.

- Mi rành sáu câu về bắc kỳ quá nhỉ ?

- Kinh nghiệm còn cho ta thấy là khi con gái bắc kỳ không chắc ăn nắm được ta thì họ sẽ đeo đuổi theo cố nắm cho bằng được. Thành ra khi yêu bắc kỳ mình phải giả đồ chạy để cho họ rượt theo bắt lại, chứ mình mà bám theo thì họ sẽ chạy. Mi đụng đầu với bắc kỳ nhiều trận nhưng lại thiếu kinh nghiệm thất tình là phải.

Tường Mắt trái an ủi, ai dè hắt lên mặt thầy đời. Mắt phải ghét quá không thèm hỏi nữa, vợ vẫn nhìn chung quanh. Một con gián trong kẹt cửa ló đầu ra quan sát. Nhận thấy cảnh vật im ắng quá nó bèn rụt rè bò đến cạnh hai con mắt. Dáng con gián gầy gò giống tên ăn trộm ốm đói lâu ngày, mấy cái chân khăng khiu rón rén giống như sợ đụng bề đồ của gia chủ. Mắt phải nheo Mắt trái lại lặng lẽ ngắm, không dám thở mạnh vì sợ con gián bỏ đi. Dù sao sự hiện diện của con gián cảnh vật chừng như đỡ trống trải cô đơn hơn. Mắt trái tự nhiên bị nhầm lại không thấy đường, đứng chầu vầu chầu rìa lên tiếng cự nự :

- Bộ mi yêu người đàn bà đó đến mức không còn biết ta là ai nữa hay sao ?

Mắt phải :

- Mi là ai sao ta không biết, nhưng số phận đã gắn liền mi với ta mi không thể nói lời bye bye ầu với ta được, trong khi đó nàng không thèm nói đã lẳng lặng bỏ đi

- Nhưng tại sao mi xem trọng con gián hơn ta ?

- Ta không xem con gián trọng hơn mi, nhưng con gián khiến ta liên tưởng đến nàng

- Có vụ đó nữa sao? Con gián có liên hệ bà con gì với nàng ?

- Nó là nhíp cầu

- Kể ta nghe đi

- Hồi mới qua Mỹ ta có làm một bài thơ kể về con gián và sự cô quạnh của một gã đàn ông xa xứ trong một khu chung cư ẩm ướt nhân dịp xuân sắp về. Bài thơ đó không hiểu bằng cách nào lên nằm trên diễn đàn Đặc Trưng. Nàng ở bên kia thế giới..... à không ở bên kia trái đất đọc được bài thơ đó, viết PM cho ta, thế là ta với nàng quen nhau.

- Rồi sao nữa

- Lúc đó ta chắc nàng cũng đang ở trong một khu chung cư giống như ta nơi xứ người cho nên cảm nhận

được những cảm xúc ta ký thác vào bài thơ kia . Ta đâm ra kính nể nàng vì ta nghĩ thời buổi này ai cũng lo bù đầu vì làm lụng để kiếm tiền trả bill . Kẻ nào có đủ tiền trả bill rồi thì bận rộn kiếm công danh , không ai ở không để làm thơ . Mấy thằng làm thơ giống như ta đã là điên . Nhưng nàng bỏ thời giờ vàng bạc ra theo đọc mấy bài thơ thì quả nàng điên cao hơn ta một bậc . Ta phục tài nghệ điên của nàng cao hơn một bậc nên ta đâm ra cảm mến nàng hỏi nào không hay .

Mắt trái nghe đến đây buột miệng chận họng xỏ ngang:

- Bài bản xưa như trái đất có ghi chép truyền lại rằng từ mền đến yêu do được không đầy một gang tay.

Mi chưa nói ra ta đã đoán thế là nhà mi yêu nàng?

- Mi đúng là tri kỷ tri bỉ . Mi cũng biết ta làm thơ được có người hiểu được lòng ta thì đương nhiên ta phải cảm động . Khoảng cách từ bộ lòng đến trái tim gần xun . Cả hai thứ này đều nằm chung trong một cái bụng. Nàng hiểu được lòng ta thì buộc phải hiểu được trái tim ta . Vả lại nàng cũng như ta cả hai đều chịu không thấu từ một đất nước được cai trị bởi những anh nhà quê ít học đầy kiêu căng phải bỏ ra đi . Cùng đồng cảnh ngộ nên sự cảm thông càng tăng thêm phần thông cảm .

- Nghe lâm ly quá ta

- Đừng chọc quê . Vai mi đâu hãy xích lại gần đây cho ta mượn ngả đầu một chút .

- Tiếp đi

- Ta sinh ở miền Nam , nàng sinh ở miền Bắc . Trong một thời kỳ đất nước chiến tranh , dân hai miền Nam Bắc đánh nhau chí tử . Kết quả là người dân cả hai miền đều bị thua trắng máu . Một thiếu số nhờ biết lợi dụng luật lệ đã man thời trung cổ nên đại thắng . Nàng lưu giạt sang Nga còn ta trôi vào đất Mỹ . Nếu không nhờ thơ văn làm nhựa trái xuống lòng đời thì chiếc xe mệnh số đã không pick up nàng và ta cùng đi chung một chuyến. Ta dùng con gián để làm bài thơ trong khi con gián là giống sinh vật mà những ai sống trên đất Mỹ đều ghê tởm và truy giết thẳng tay . Khi quen với ta có lần nàng nêu câu hỏi vì tò mò là tại sao ẩn sau bài thơ đó là con gián chứ không phải con gì khác? Ta nở với nàng " Em biết không , con gián có chất vitamin thép rất mạnh . Trong chiến tranh tụi anh dùng gián để trị đói những khi bị vây hãm trong vòng vây không có thực phẩm để ăn " Nàng nói "Anh xạo vừa phải thôi , con gián bé tí tẹo làm gì đủ no ? " Ta trả lời " Đủ chứ , bởi vì chỉ cần ăn một con thì cả mấy ngày sẽ không ăn nổi cái gì vô bụng nữa hết " Nàng ngậy thơ hỏi ngược " sao thế " " Thì em thử ăn một con xem bảo đảm cả tháng trời em sẽ no vì tởn " Nàng cười , giọng bắc kỳ qua phone hơi chua nhưng đầy quyến dụ " Anh đúng là xạo "

Mắt phải dường như đang tự thả hồn chạy theo kỷ niệm cho riêng mình, chứ không phải đang nói chuyện cùng mắt trái . Mắt trái thấy câu chuyện của mắt phải cũng có chút chút thú vị nên chăm chú lắng nghe mặc dù bà vai đang bị cái đầu mắt phải tựa vô mỗi nhừ . Đang ngon trớn bỗng mắt phải nói trống không :

- Thêm một hơi thuốc

Mắt trái bèn lật đặt bật chiếc máy lửa lên. Con gián thấy ánh sáng loé sợ hãi bỏ chạy vào kẹt cửa. Một cơn gió thoảng nhẹ đẩy chiếc bóng té nằm trên nền gạch . Khói thuốc bay lãng đãng . Đêm lặng im như tờ . Chiếc bóng chập chờn như một bóng ma . Mắt phải chỉ chiếc bóng hỏi mắt trái:

- Ai vậy ? Có phải là ma không?

- Chiếc bóng của ta và mi đó . Ma cũng chỉ là một cái bóng của con người . Một ngày nào , ma sẽ cũng phải ra đi khi con người không còn hiện hữu

- Người ta nói chết theo ma . Còn mi thì lý luận ma chết theo người .

- Ta cũng dựa trên lý lẽ . Ma chẳng qua chỉ là một năng lượng tồn tại trong cơ thể giống như cục pin . Nếu mi dùng quá sức thì hết pin

- Nhưng ta buồn vì thất tình , mi không khuyên giải an ủi lại đem chuyện pin đèn ra tán dóc .

Mắt trái nhún vai :

- Ta đem chuyện pin ra chứng minh cho mi thấy là đàn bà không bao giờ dùng hết pin cho một cuộc tình . Từ xưa đến nay ý nghĩa sinh tồn của đàn bà chỉ có một đó là lấy lòng đàn ông . Mi hết lòng hết dạ với nàng như thế tại sao nàng bỏ đi ?

- Ta tính hỏi mi tại sao . Chưa kịp hỏi thì mi đã hỏi ta .

- Mi làm thơ hơi bị hay phải không?

- Hình như thế . Nhưng ta nghĩ thơ hay hay không do do từng cảm nhận riêng của mỗi người . Khi ta làm thơ ta cô đọng cảm xúc của mình bằng cái đầu to bằng nắm tay của ta trong chữ . Có lẽ những cảm xúc đó cùng tần số với cảm nhận của nàng nên nàng cho là hay . Có thể hay đôi với nàng chứ chưa chắc hay đối với người khác .

- Thì đúng rồi

- Đúng cái gì

- Nàng chỉ cảm nhận thơ của mi chứ đâu phải con người của mi . Hai bình diện này đối kháng hoàn toàn đó nha

- Như vậy là sao ?

- Nàng bỏ mi cũng vì lý do nhân đạo . Nàng không muốn mi rơi vào bể khổ .

- Nhưng cuộc sống không bị khổ thì có gì vui ?

- À thì ra nhà mi muốn tìm vui trong sự khổ? Đã thế thì hà có gì bản mặt như đũa đâm?

- Tại vì đang buồn thú vị ruột. Buồn nó automatic bốc lên khuôn mặt chứ ta đâu có muốn

- Nè Mắt phải ta nghĩ ta rất có tiềm chất. Ta chuyên môn kiếm lại đồ cho người ta bị mất

- Cụ thể như cái gì?

- Buồn, suy tư, suy nghĩ vớ vẩn và vân vân

- Ta đã mất hy vọng mi có thể kiếm lại cho ta niềm hy vọng đó hay không?

Mắt trái thấy đã đến lúc cần lên dây cót để yểm trợ tinh thần cho người anh em nên gật đầu cái rụp :

- Có thể tìm ra. Mi nên nhớ hạnh phúc không phải nói suông mà có, mà phải do mình phải nắm lấy cơ hội và tranh đấu

- Ta đâu có nhiều cơ hội, tranh đấu bằng cách nào?

Mắt trái được dịp lên mặt:

- Những nhà khoa học gia chia vũ trụ này thành 5 không gian hình lập thể. Không gian thứ nhất: chiều dài. Không gian thứ hai : chiều rộng. Không gian thứ ba : chiều sâu. Ba chiều không gian này bằng nhau. Không gian thứ tư là nơi sinh vật trên trái đất đang sinh sống. Không gian này bị thời gian khống chế vì thế mới có sanh lão bệnh tử. Vì có sự chết nên không thể gọi là bất tử . Do đó họ đặt thêm một không gian thứ năm .

- Không gian thứ năm dùng để làm gì ?

- Không gian thứ năm này dùng để chứa tình yêu . Nghĩa là những tên đang yêu như mi, hồn phách sẽ tồn tại trong một lập thể không bị khống chế bởi thời gian. Sự không bị khống chế này gọi theo cách cải lương đó là: sức mạnh của tình yêu

- Nhưng mi đã nói nàng chỉ cảm mến qua thơ ta chứ đâu phải qua con người ta , vậy thì ta phải làm gì để tìm ra sức mạnh?

- Chuyện không khó. Mi hãy kiên trì, một ngày nào đó tia lửa dương cực mạnh của mi sẽ xẹt ra chạm trúng tia lửa âm của nàng . Tia chạm này gọi là lực lượng hội tụ. Lực lượng hội tụ sẽ phát sinh ra sức mạnh. Sức mạnh sẽ vượt qua không gian và không bị khống chế bởi thời gian

- Mi nói cầu kỳ quá. Ta vốn chậm tiêu. Mi có thể tóm gọn lại được không?

Mắt trái không ngờ người anh em mình sau khi bị tình ám đấm ra chậm lụt sự thông minh vốn có thường ngày.

- Vậy chứ mỗi buổi sáng trước khi rời khỏi giường, việc trước tiên mi làm cái gì?

- Ngồi lên. Hả họng ngáp. Rồi ... đứng dậy

- Không phải

- Thì ườn mình

- Cũng không phải

- Chứ làm gì ?

- Mở to hai con mắt. Nghĩa là ta và nhà mi phải mở to ra hiểu chưa?

- Chưa?

- Chưa hiểu thì bây giờ hiểu. Mở to hai con mắt để thấy trong cuộc sống này không có gì gọi là dư thừa.

- Vẫn chưa hiểu

- Nghĩa là chuyện thất tình giống như mút viên kẹo chưa lột giấy. Vị giác của mi sẽ nhạt thêch, chán lảm chỉ muốn vứt nó đi. Nhưng nếu mi nghĩ mi đang ngậm viên kẹo chứ không phải đang ngậm miếng giấy thì cũng sẽ an ủi được phần nào. Cuộc sống vì thế sẽ đậm ra ngọt ngào hơn.

Mắt phải công nhận Mắt trái vô cùng lợi hại. Chỉ dùng một cái lưỡi không xương độc nhất léo qua léo lại kiểu nào cũng suông. Người anh em lợi hại này đồng cam cộng khổ với mình ở cạnh sát bên, vui buồn có nhau vậy mà bấy lâu nay mình không hề ngó ngang đến. Mắt phải lại gãi đầu thầm nghĩ : " ta với mi muôn đời không thể nào nhìn thẳng vào nhau được mắt trái ơi ! Chẳng lẽ ta tự móc ta ra , hay mi tự móc mi ra để cả hai cùng có thể đối diện cùng trao nhau ánh mắt? Chắc phải dành tiền ra shopping mua chiếc gương để ta có thể nhìn thẳng vào mi. Nếu mi trợ sức với ta thay vì ra tiệm mua chiếc gương tốn tiền, ta

với mi sẽ dùng hai con mắt của nàng để làm chiếc gương . Ta có thể nhìn mi và mi có thể nhìn ta qua đôi mắt đó . Trước khi chinh phục được đôi mắt của nàng, ta với mi phải cùng đồng lòng nhìn về một hướng. Nếu nhìn khác hướng thì sẽ bị người đời gọi là mắt lè .

Dường như tâm tình vừa được thả thông , Mắt phải di chuyển cái đầu của mình rời khỏi vai mắt trái :

- Mắt trái nè. Mi có nhớ khu rừng nằm trên con đường đến hăng không?
- Sao lại không nhớ. Cảnh rừng đó giải quyết cho mi giải tỏa biết bao nhiêu là chuyện lòng thông
- Mi còn nhớ khu gò lằng ở Ninh Hòa nơi hai anh em mình được chào đời không?
- Lúc nào mà ta quên được. Hồi nhỏ ta với mi chuyên trốn học ra đó " đi đồng " và hái trái chim chim .
- Mi có công nhận sau này lớn lên lưu lạc khắp nơi có dịp giải quyết một trong tứ khoái của mình trong những rest room sạch sẽ thơm tho hiện đại đây vẫn mình vẫn cảm thấy thiếu thiếu một cái gì phải không ?
- Ừ nhỉ đôi khi vẫn không thấy thú vị bằng thuở trẻ thơ ngồi chồm hồm ngoài gò, do đó khi phát giác ra cánh rừng thơ mộng kia, Mắt phải nhà mi chom chớp đầy tà tâm làm sao qua mặt ta nổi .
- Nhưng mi cũng đồng tình không phản đối .
- Vì thế mỗi sáng từ nhà đến hăng lái xe chừng 30 phút , mi lái xe trước đó cả hai tiếng đồng hồ. Hăng start giờ làm việc vào lúc 6 giờ sáng. Mới 4 giờ sáng mi đã thức dậy. Nhất là vào mùa hè trời trong thanh gió mát khi xe ngang khu rừng kim đồng hồ nhích khoảng 4 giờ 30 , trời hãy còn tối đen, mi ma giảo dùng xe lại mở đèn emergency sát lề đường. Xong mi xuống xe chơi cái màn ôn lại tuổi thơ đồng quê của mình trên đất Mỹ. Mỗi lúc mi nhớ khu đất Gò Lằng căn cỗi của quê mình mi thường ghé lại khu rừng. Ta biết mi ghiền mùi cỏ dại, thích cảnh thiên nhiên và ta cũng biết cái đầu của mi lúc nào cũng nặng trĩu vì hình ảnh của nơi chôn ta với mi được sinh ra, được chôn nhau cắt rốn tại đó. Những lúc đó ta thấy khuôn mặt mi rạng rỡ trẻ trung quá, ta không nỡ làm mi cụt hứng cho nên ta phải a dua theo. Đôi khi ta thấy mi cũng nham nhở vì đã dùng con mắt phải của mi đá lông nheo với con mắt trái ta
- Ta mang ơn mi đã hiểu được lòng ta và hào phóng đá lông nheo lại cho ta vài phát .
- Những lúc mi bị thất tình mi cũng ghé lại cánh rừng đó .
- Ta cần phải khóc .
- Lúc mi khóc mi không nhắm ta lại làm ta cũng rơi nước mắt theo
- Bởi sợ mất mặt nam nhi chí, nên ta thường chui vô cánh rừng đó để khóc một mình .
- Mi là tên đa tình lại đa cảm .
- Ta có kể cho nàng nghe về khu rừng đó và những lần ta khóc .
- Nàng có ý kiến gì không?
- Nàng cười. Ta còn nói thêm sẽ có một ngày ta sẽ ghé lại khu rừng để khóc vì nàng
- Chắc nàng cảm động lắm?
- Không biết
- Sao vậy
- Vì ta với nàng chỉ thủ thỉ với nhau qua phone .
- Chỉ có vậy mà nhà mi đâm ra yêu nàng thậm tệ
- Ừ
- Đúng là điên
- Chứ ta đâu có nói ta tỉnh. Ta với nàng ở hai phương trời cách biệt. Nàng thích biển, ta thích rừng. Nàng thích mưa, ta thích nắng. Vậy mà khi nói chuyện nhau lại hợp. Nói huyền thuyên bất tận. Văn thơ cũng có. Tào lao cũng có. Khi ta yêu, chuyện càng tào lao thì càng thú vị
- Kể ra mi đúng là một kẻ si tình
- Chung tình mới đúng
- Sai
- Sao vậy ?
- Trên cõi sống này rất hiếm có loài sinh vật nào chung tình
- Kể cả loài người
- Đúng . Loài người cũng có đôi khi bỏ nhà mà đi như ta và mi chẳng hạn . Trước cảnh vật đổi sao dời ta và mi cho dù có yêu thiết tha đất nước của mình, có quyến luyến những kỷ niệm nơi chôn nhau cắt rốn của mình , có trần triết ngôi nhà của mình bao nhiêu đi chăng nữa khi bỏ đi không thể mang theo những thứ đó . Phụ rầy quê hương không thể gọi chung tình
- Loài chim ?
- Loài chim đến mùa bão tố khi thiên di cũng phải bỏ tổ mà đi . Lìa bỏ mái ấm gia đình không thể gọi chung tình

- Loài cá ?
- Có nhiều nàng cá sau khi ph[^]i ngẫu sẵn sàng xoi tái ý trung nhân của mình . Phụ bạc như thế càng không thể gọi là chung tình
- Không phải loài người trên mặt đất , không phải loài chim trên trời, không phải loài cá dưới nước , chứ loài gì ?
- Loài ốc
- Loài ốc ?
- Phải . Trong khi con người có đôi lúc bỏ nhà, con chim bỏ tổ , con cá bỏ hang thì loài ốc lúc nào cũng cõng chiếc nhà của mình trên lưng . Thậm chí đến khi chết hay thân xác đều có bị hủy diệt với thời gian vẫn cam lòng chịu chết và hủy diệt trong ngôi nhà đó
- Miệng lưỡi của mi dẻo nhẹ như thế sao không đi làm luật sư, lại kè kè bên ta vào tù ra khám, cù bơ cù bặc và bây giờ làm cu li ?
- Chia hoạn nạn thì dễ chia phú quý thì khó . Trình độ của ta không giỏi như nhà mi mĩa mai khen tặng đâu . Chỉ vừa đủ làm quân sư quạt mo cho mi thôi
- Bước kế tiếp phải làm gì ?
- Mi ra một bãi biển nào đó tìm cho ta một con ốc sừng trâu
- Hình dáng thế nào ?
- Con ốc sừng trâu khác loài ốc thường . Nó là loại ốc xoắn có chóp nhọn trông giống như cái sừng trâu
- Để làm gì ?
- Mi hãy nói những điều không được vui , những nỗi niềm nhung nhớ của mi vào trong vỏ ốc . Nói cho thật lớn thật hả dạ , xong mi quăng mạnh ra biển . Như vậy những gì không vui của mi đã ký gởi vào lòng đại dương . Biển trên trái đất này là một đại dương hình vòng cung , một ngày nào đó vỏ ốc xoắn với những nỗi niềm của mi sẽ trôi giạt vào Nga và nàng của mi thích biển thì thế nào cũng có ngày nhặt được . Nàng sẽ hiểu lòng mi
- Sợ e lúc đó ta đã sụm bà chè rồi mà nàng vẫn chưa hiểu được lòng ta .
- Mi đã quên những gì ta nói với mi sao . Sức mạnh của tình yêu thuộc về không gian thứ năm . Không gian đó không bị không chế bởi thời gian .

Đêm đó Mắt phải nằm chiêm bao thấy mình đến một bờ biển nằm cạnh thành phố cổ kính. Người phụ nữ đang ngồi thả mộng trên bờ cát. Trang phục nàng toàn màu đen với mái tóc dài thả bung bay phấp phật trong gió. Tóc thỉnh thoảng bao quanh bờ vai tròn đầy gợi cảm khiến cho dáng ngồi của nàng có vẻ đẹp rất liêu trai. Mắt phải tiến đến gần:

- Có phải em đó không?
- Em đây. Anh thấy thành phố Moscow nơi em ở ra sao. Nhất là cảnh hoàng hôn xuống lúc 10 giờ đêm
- Giống như một bà già khó tính đang mặc một bộ đồ dạ hội đắt tiền không chịu thay sau buổi tiệc.
- Anh có vẽ không ưa thành phố này ?
- Phải. Nếu như thành phố này không có em thì đối với anh có khác nào một bà mẹ chồng khắc nghiệt đang chờ được hành hạ nàng dâu. Nhất là thành phố này từng là nơi đầu cơ súng đạn để cung cấp cho những người phương Bắc xâm chiếm miền Nam .
- Còn nếu như em vĩnh viễn ở đây và nhận nơi đây làm quê hương thứ hai ?
- Nơi nào có em thì anh yêu nơi đó.
- Anh không thù ghét sao ?
- Ghét hay không phỏng được gì? Nơi anh ở bên kia đại dương nằm trong đất Mỹ . Đứng về một góc cạnh nào đó Mỹ đã phối hợp với Nga truy diệt thể hệ thanh xuân của anh và em . Trong lúc Nga đưa vũ khí cho miền Bắc thì Mỹ trói tay miền Nam . Cả hai cùng gian độc như nhau .

Nàng âu yếm ngược nhìn Mắt phải :

- Em đã lượm được vỏ ốc anh gửi
- Mắt phải nhớ ra rằng chuyện vỏ ốc do Mắt trái bày đường hiến lối hãy còn nằm trong ý định chứ chưa thực hiện . Hay là người anh em Mắt trái của mình đã tiên hạ thủ vi cường?

Nàng tiếp :

- Em đã nghe được những gì anh nói
- Em thấy sao ?
- Chưa thấy sao hết vì anh chỉ nói chứ không làm .

Nàng có vẻ khiêu khích . Máu ' gian hùng " trời dậy . Mắt phải nhào tới cầm tay nàng

- Có phải thể hiện hành động du côn giống như vậy không ?
- Em chỉ thấy anh hiền .
- Nắm tay em với ý đồ tà tâm đầy khiêu chiến mà em gọi là hiền ? .

Nàng đưa Mắt Phải một ly nước

- Uống nước đi
- Nước gì thế
- Thuốc mê đó. Anh uống xong cái gì cũng dám làm

Mắt phải ực một hơi. Nước chảy bùng bùng vô cưỡng hòng . Chảy đến đâu sự gan dạ chảy theo đến đó .

Đồng thời trong lúc lòng can đảm tràn đầy thì Mắt phải có cảm giác là mình đang trong chiêm bao và sự chiêm bao này đang sắp sửa tỉnh thức. Tiềm thức của Mắt phải vùng lên trì nín lại cứ sợ khi thức dậy thì mình không còn cơ hội nữa. Nhưng rốt ráo cũng chỉ là vô ích. Khi Mắt phải áp sát môi mình lên môi nàng thực hiện giấc mơ thì bỗng nhiên tan. Mắt phải thức dậy. Mắt trái đang cạnh bên lặng lẽ nhìn. Mắt phải tiếc hùi hùi thả một câu băng quơ :

- Nàng đã nhận vỏ ốc do mi gửi giùm ta nhưng ta lại bị đẩy ra giấc mộng. Ta chưa kịp thực hiện ý đồ hôn nàng

Mắt trái đáp :

- Ta chưa gửi. Mình sống ở thành phố này xa biển tìm đâu ra vỏ ốc?
- Giờ phải làm sao ?
- Lái xe ra bờ rừng của mi , ta canh cho mi khóc. Khóc xong gửi thông điệp lên internet. Thời buổi này ký gửi thông điệp của tình yêu qua net nhanh hơn trong vỏ ốc. Mình đang ở nước Mỹ. Dân chúng của xứ sở này rất thực dụng, cái gì cũng muốn đánh nhanh rút gọn thì mình xài theo kiểu Mỹ. Tuy không lãng mạn kín đáo bằng gửi qua vỏ ốc lại còn bị nhiều người đọc được. Nhưng thà vậy còn hơn cầm như ốc suốt cả đời.
- Thông điệp tình yêu viết dưới hình thức gì ?
- Một câu chuyện ngắn
- Tựa đề ?
- Thì ta đang nói chuyện với mi thì tựa đề là "chuyện giữa mi và ta " chứ còn chuyện gì nữa. Chuyện giữa hai con mắt

Quan Dương

12/05